

Lekcja 8

19 listopada

NOWOTESTAMENTOWA NADZIEJA

Zakres studium: 1 Kor 15,20.

Część I: Przegląd

Nowotestamentowe fragmenty dotyczące zmartwychwstania, czy to autorstwa Pawła, czy innych apostołów, czy samego Jezusa, nie mówią nic o nieśmiertelnej duszy czy duchu, które miałyby bezpośrednio po śmierci udawać się do Nieba. Nowotestamentowa nadzieja skupia się w zmartwychwstaniu i powtórным przyjsciu Jezusa.

W tej lekcji omówimy następujące fragmenty związane ze stanem człowieka po śmierci:

- **Hbr 11,39-40.** Bohaterowie wiary nie otrzymają niebiańskiej nagrody, póki my nie otrzymamy naszej.
- **1 J 5,11-12.** Ten fragment uczy, że jedynie ci, którzy są w Chrystusie, mają życie wieczne. Wynika z tego, że nie posiadamy nieśmiertelnej „duszy”, bo jedynie ci, którzy przyjęli Chrystusa, będą żyć wiecznie.
- **1 Kor 15,12-19.** Nasza nadzieja życia wiecznego i zmartwychwstania opiera się na zmartwychwstaniu Jezusa. Gdyby Jezus nie zmartwychwstał, pozostalibyśmy na zawsze martwi.
- **J 14,1-3.** Jezus obiecał przygotować nam miejsce i przyjść po nas. Ta obietnica nie miałaby żadnego znaczenia, gdyby dusze wierzących po śmierci udawały się wprost do Nieba.
- **J 6,35-54.** Jezus czterokrotnie oświadczył, że wskrzesi swoich wiernych w dniu ostatecznym. Skoro warunkiem życia wiecznego jest zmartwychwstanie, to znaczy, że ludzie nie żyją po śmierci jako dusze/duchy.
- **1 Tes 4,13-18.** Bóg wskrzesi zmarłych wierzących i wtedy spotkają się z tymi, którzy żywo doczekają końca świata. Ostateczne zmartwychwstanie nie miałoby znaczenia, gdyby ludzie wciąż żyli jako dusze w Niebie.
- **1 Kor 15,51-55.** Przemienienie sprawiedliwych w dniu powtórnego przyjscia Jezusa jest nazwane „tajemnicą”. Zmartwychwstanie umarłych i przemienienie żywych sprawiedliwych nastąpią w tym samym czasie.

Część II: Komentarz

Przyjrzyjmy się bliżej 1 Kor 15, jako że dwa fragmenty studiowane w tej lekcji pochodzą z tego rozdziału. Rozdział ten jest pełen informacji dotyczących zmartwychwstania Jezusa, naszego zmartwychwstania oraz tego, jak zostaniemy przemienieni i otrzymamy nieśmiertelne ciało podczas powtórnego przyjscia Jezusa (1 Kor 15,35-44). Nieśmiertelność zostanie nam dana jedynie dzięki podtrzymującej mocy Boga. „Brak śmierci nie znaczy, że ludzkie życie będzie niezależne od Boga, który jako jedyny posiada niezapożyczoną, własną nieśmiertelność (1 Tm 6,16). Uwielbieni ludzie nadal będą zależni od Stwórcy w kwestii podtrzymania ich życia” (Roy E. Gane, „At-one-ment Forever in God’s New Heaven and New Earth”, *Salvation: Contours of Adventist Soteriology*, red. Martin F. Hanna, Darius W. Jankiewicz i J.W. Reeve, Berrien Springs 2018, s. 254).

Rzeka wody żywota i drzewo żywota wspomniane w Ap 22 świadczą, że ludzie zawsze będą zależni od Źródła życia, Boga. On będzie ich światłością (Ap 22,5), choć nie znaczy to, że nie będzie Słońca i Księżycy. Fakt, iż ludzie będą spożywać owoce z drzewa żywota i pić wodę żywota, świadczy, że zostaną wskrzeszeni fizycznie, a nie jako bezcielesne duchy. Ludzie powstaną, „by żyć na zawsze w fizycznej postaci, nie w obecnym naturalnym/nieduchowym (gr. *psychikos*) ciełe (*soma*), które starzeje się i umiera, ale w ciełe (*soma*), które jest nieśmiertelne, bo jest duchowe (*pneumatikos*; 1 Kor 15,44; por. kontekst w w. 42-43.45-54)” (Gane, „At-one-ment Forever in God’s New Heaven and New Earth”, w: *Salvation: Contours of Adventist Soteriology*, s. 254).

1 Kor 15

W 1 Kor 15 Paweł odnosi się do fałszywego wierzenia, jakoby nie miało nastąpić przyszłe zmartwychwstanie ciała. Ten błąd pochodzi z hellenistycznego, gnostyckiego wierzenia w nieśmiertelną duszę, które wyznawali niektórzy, a może nawet liczni członkowie zboru korynckiego. Paweł stwierdza, iż zaprzeczanie fizycznemu zmartwychwstaniu jest ze strony wierzących jednoznaczne z zaprzeczaniem fizycznemu zmartwychwstaniu Jezusa. Gdyby ludzie nie mieli zmartwychwstać cielesnie, to i Jezus nie mógłby zmartwychwstać (1 Kor 15,12-19). W takim razie byłibyśmy najbardziej ze wszystkich ludzi godni politowania, gdyż wierzylibyśmy w kłamstwo, a zatem nikt z nas nie mógłby dostąpić odpuszczenia grzechów. Zarówno żywi, jak i umarli, nie mielibyśmy nadziei życia wiecznego.

W rzeczywistości Jezus jest „pierwocinami” tych, którzy zasnęli (umarli). „Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni. A każdy w swoim porządku: jako pierwszy

Chrystus, potem ci, którzy są Chrystusowi” (1 Kor 15,22-23). Metafora ta została zaczerpnięta z obrzędu pierwocin. Jak pierwszy snop dojrzałego zboża zapowiadał całe żniwo, tak Chrystus zmartwychwstał pierwszy, zapowiadając przyszłe żniwo zmartwychwstania tych, którzy należą do niego.

Greckie słowo przetłumaczone jako „pierwociny” to *aparche* oznaczające przede wszystkim właśnie „pierwociny”, ale także „proporcjonalny dar” z przychodów (ofiary dziękczynną), jak również „ofiary”. Izraelici mieli przynosić jako „pierwociny” pierwszy snop zboża, którym kapłan kołysał przed Panem w świątyni. Obrzęd ten był dokonywany 16 dnia miesiąca Nisan jako przypomnienie i zapowiedź całego żniwa.

Niezwykle stosowne wydaje się to, że Jezus zmartwychwstał właśnie 16 Nisan. Jest On zapowiedzią, pierwszym snopem, pierwocinami całego żniwa wierzących, którzy zostaną wskrzeszeni w dniu ostatecznym. Żniwo to nastąpi dopiero podczas Jego powtórnego przyjścia. Tak więc żniwo nie jest jeszcze zebrane w Niebie, z wyjątkiem tych nielicznych ludzi, którzy zostali wskrzeszeni i zabrani do Nieba, jak Henoch, Eliasz i Mojżesz oraz ci, którzy zostali wskrzeszeni wraz z Chrystusem (Mt 27,52). „Nowe życie” (Rz 6,4) dane nam przez Jezusa wskazuje na zmartwychwstanie i wieczne życie wszystkich wierzących.

Choć Paweł stwierdził, że „wszyscy zostaną ożywieni”, żadną miarą nie sugerował, że wszyscy ludzie otrzymają życie wieczne. Paweł nie wierzył w powszechne zbawienie (Rz 2,5-12; Ef 5,6; 2 Tes 1,6-10) i wyraźnie uczył, że tylko ci, którzy są „w Chrystusie”, zmartwychwstaną podczas Jego powtórnego przyjścia. Paweł w swoich listach posługiwał się wyrażeniem „w Chrystusie” jako oznaczającym ścisłą więź między wierzącym i Jezusem. Paweł podkreślił, że zmartwychwstanie Chrystusa było czymś więcej niż Jego powrotem do życia. Jego zmartwychwstanie zapewnia także życie wieczne wszystkim, którzy Mu zaufali.

„Potem nastanie koniec” (1 Kor 15,24). Koniec ten będzie się wiązał z unicestwieniem „wszelkiej zwierzchności oraz wszelkiej władzy i mocy”, które oznaczają tu siły zła stojące po stronie szatana. Paweł posługuje się słowami „władza” i „moc”, by wskazać ludzką władzę i demoniczne moce (Rz 13,1-3; Ef 1,21; 6,12). Podczas powtórnego przyjścia Chrystusa Boży wyrok zostanie wykonany na szatanie oraz wszystkich, którzy stanęli po jego stronie, wybierając drogę zła i unicestwienia. Paweł dodaje: „A jako ostatni wróg zniszczona będzie śmierć” (1 Kor 15,26). To unicestwienie śmierci nastąpi po mileniu (Ap 20,1-10), kiedy bezbożni zostaną przywróceni do życia i przekonają się, że Bóg sprawiedliwie usunie zło. Potem spłoną w ostatecznym ogniu. Ogień ten będzie wieczny co do skutków. Z tej śmierci nie będzie już powrotu.

Kiedy Paweł wyjaśnił, że zmartwychwstanie będzie miało fizyczną naturę, a następnie posłużył się metaforą ziarna, które, choć obumiera pochowane w glebie, wyrasta w nową, żywą roślinę, dodał, że zmartwychwstałe ciało będzie nowym ciałem (1 Kor 15,35-41). Ziarno nie wygląda jak roślina, która z niego wyrasta. Podobnie my otrzymamy nowe ciało.

Paweł podkreślił cztery różnice, jakich możemy się spodziewać po zmartwychwstaniu sprawiedliwych. Po pierwsze, ciało ziemskie jest przemijające - poddane chorobom i śmierci - ale nowe ciało będzie nieprzemijające. Po drugie, obecne ciało pozbawione jest chwały, a nowe ciało będzie otoczone chwałą - teraz jesteśmy grzeszni, ale zmartwychwstałe ciało nie będzie miało ograniczeń spowodowanych przez grzech, gdyż będzie doskonałe. Po trzecie, teraz nasze ciało jest słabe, wypaczone przez grzech, niezdolne do opierania się grzechowi, ale nowe ciało będzie wskrzeszone w mocy. Wreszcie doczesne, nieodrodzone ciało zostanie zmienione w ciało duchowe.

W kolejnych wersetach Paweł wyjaśnia różnicę między doczesnym ciałem a duchowym ciałem. Po pierwsze, nie powinniśmy zakładać, że Paweł ma na myśli to, iż jedynie ciało doczesne jest ciałem fizycznym, a ciało duchowe nie. Duchowość nowego ciała polega jedynie na tym, że będzie ono wolne od przekleństwa grzechu. Ciało doczesne odziedziczyliśmy od Adama po upadku (wraz z ograniczeniami takimi jak choroby, głód, ból, zmęczenie i śmierć), podczas gdy ciało duchowe otrzymamy dzięki Jezusowi. „Pierwszy człowiek Adam stał się istotą żywą, ostatni Adam stał się duchem ożywiającym” (1 Kor 15,45). Adam otrzymał życie, a Chrystus daje życie. Chrystus nie przyjął życia w sposób bierny, ale daje życie wieczne każdemu, kto wierzy w Niego. Ciało, które zostanie dane wierzącym, jest duchowym, niebiańskim ciałem, co znaczy, że ma duchową naturę Chrystusa, a nie grzeszną ludzką naturę.

Po tym wyjaśnieniu Paweł prowadzi czytelników przez egzegezę „tajemnicy”, którą jest nauka o tym, że „wszyscy będziemy przemienieni” (1 Kor 15,51). Podczas powtórnego przyjścia Chrystusa ci, którzy zostaną zabrani w powietrze na spotkanie z Jezusem, będą należeć do dwóch grup na Ziemi: tych, którzy umarli i tych, którzy żywo doczekali tego wydarzenia. „Zmiana” będzie polegać na fizycznym zmartwychwstaniu tych, którzy umarli w Chrystusie, oraz fizycznym przemienieniu sprawiedliwych żyjących. Obie grupy doświadczą zmiany z tego co śmiertelne w nieśmiertelność „w jednej chwili, w oka mgnieniu, na odgłos trąby ostatecznej” (1 Kor 15,52).

Śmierć utraci swoje żądło i zwycięstwo (1 Kor 15,55). Grzech prowadzi do śmierci. Jest jak śmiertelność trucizna. Ale dzięki śmierci Chrystusa na krzyżu i Jego zmartwychwstaniu, Zbawiciel zwyciężył grzech i śmierć. Mamy więc pewną obietnicę życia wiecznego, przemiany w niebiańskie ciało, zakończenia grzechu i śmierci, a to wszystko dlatego, że Chrystus zmartwychwstał.

Część III: Zastosowanie

1. Jaka nadzieja dla ciebie jest zawarta w 1 Kor 15? Które wersety tego rozdziału przemawiają do ciebie najmocniej i dlaczego?
2. Jezus jest pierwocinami żniwa zapewniającymi nas o realności dalszego żniwa wierzących, którzy dostąpią zmartwychwstania podczas powtórnego przyjścia Chrystusa i zostaną zabrani do Nieba. Czego oczekujesz w związku z powtórным przyjściem Chrystusa? Ujrzenia Jezusa? Spotkania z bliskimi? Poznania tajemnic dziejów świata? A może czegoś innego? Podziel się swoimi nadziejami i pragnieniami.
3. Zostaniemy przemienieni podczas powtórnego przyjścia Jezusa. Nasze przemijające i śmiertelne ciało zostanie przemienione w nieprzemijające i nieśmiertelne. Czy obecny rozwój naszych charakterów ma znaczenie na przyszłość? Wyjaśnij tę kwestię. Jak świadomość, że pewnego dnia zmartwychwstaniemy, pomaga ci dokonywać lepszych wyborów tu i teraz?